

Het leven als dwaas

Vroeger had je mysteriescholen: voorgebaande paden die de discipel inwijdden in het mysterie van het Zijn. Deze tijd is voorbij. Met het voorbij gaan van het Vissentijdperk en de opgang van de Watermantijd komt de mens in een toestand waarin hij over meer 'vrije energie' beschikt.

'Vrije energie' is het kenmerk van het sterrenbeeld Waterman dat vanaf het jaar 2160 het volgende astrologische tijdperk zal bepalen. Hoewel dit nog 140 jaar weg is, is het kosmologisch zo nabij als de volgende seconde in de tijd. Astrologische tijdperken wisselen elkaar af, waarbij er eeuwen lang sprake is van een overgangstijd: een transitie van het oude naar het nieuwe. In een dergelijke tijd geldt: het oude voldoet niet meer, maar het nieuwe is er nog niet (helemaal). Het is een tijd van toenemende onzekerheid en chaos: oude bewustzijnsstructuren, kennissystemen en ideologieën brokkelen af. Er waart revolutie in de lucht, maar deze leidt vooralsnog niet tot een radicale transformatie. De nieuwe bewustzijnsstructuren zijn nog niet morfogenetisch geschapen. Hiervoor zijn eerst 'pathfinders' nodig, pioniers die nieuwe wegen (bewustzijnsstructuren) naar hogere bewustzijnstoestanden voorbereiden. Hoe? Door te leven, te falen en weer op te pakken van wat uiteindelijk volbracht moet worden.

Mysterie

Alles in deze tijd staat in het teken van het 'mysterie': niet als toestand van het mysterie van Zijn, maar in het proces van worden en opleven naar een nieuwe staat van Zijn. Het Zijn is niet statisch, vernieuwt zichzelf telkens weer via een proces van opgang en ondergang. We bevinden ons momenteel in een beweging van onomkeerbare ondergang. De Westerse beschavingsmythe is bezig zichzelf te vernietigen. Haar rationeel-dogmatische en op Arisch-Ahrimaanse ego- en wilskracht gebaseerde bewustzijnsstructuur strijdt zichzelf kapot. Er ontstaat een tussenfase van 'kwantumruis': in informatie gebonden energieën worden bevrijd van hun verstikkende bewustzijnsstructuren: maatschappelijk, religieus en wetenschappelijk. Alle 'ismen' gaan eraan, want geen enkele ideologie heeft de test van het Zijn doorstaan. Het eeuwig Zijnde toetst mensen en dingen af aan het ideaal van de drie-eenheid, welke immanent in haar Zijn besloten ligt: waarheid, goedheid en schoonheid. Dit zijn eeuwige kwaliteiten en dus geborgen eigenschappen van het Zijn: deze is voor eeuwig waar, goed en schoon. Alles wat dit niet is kan de tand van de eeuwige tijd niet doorstaan en wordt door haar vermalen. In astrologische termen heet het dat alle Steenbokstructuren (vorm, gestalte) verbrijzeld worden, zodat de erachter liggende energie – Waterman (geest, veld) – vrij komt en gebruikt kan worden voor de ont-wikkeling van nieuwe bewustzijnsstructuren.

Zolang de nieuwe cultuur nog niet natuurlijk geschapen is, is convergentie funest. Het probleem is, steeds weer, dat we als mensen naar houvast streven, omdat we onvoldoende

geborgen zijn in het Zijn. We willen ons als helden uit de golf als kwantumdeeltje verheffen en onszelf tot Zijn maken. Hierbij kristalliseren we uit in een vorm en verliezen we het contact met de ontologische leegte van het veld. Het gevolg zijn holle structuren: fata morgana's in de tijd. Het boeddhisme (en in mindere mate hindoeïsme) met hun Maya-nihilistische visie leggen hier de nadruk op.

Ego

Op menselijk vlak uit de verheffing van deeltjes tot 'zijn' zich in de vorming van een ego. Let wel, er is niets mis met het 'hebben' van een ego. Zij is noodzakelijk in het vormen van een centripetale kracht die in het veld van vrije energie als een draaikolk informatie naar zich toetrekt. Hierdoor komen we als mens in 'bestaan'. We vormen steeds dichtere netwerken van informatie, waaraan wij een schijngestalte ontleen in de vorm van onze persoonlijkheid (met het ego als heersende kracht). De hybris of hoogmoed schuilt erin dat het ego zich het centrale punt van het Zijn waant. De meeste mensen ervaren zichzelf als het middelpunt van hun kosmos. Ik maak me hier ook schuldig aan.

Ik gebruik met opzet de zwaar beladen term 'schuld', omdat zij in haar etymologie een diepere, ongeziene wijsheid herbergt. 'Schuld' aan de vorming van een ego verwijst natuurlijk naar de Westerse mythe van de zondeval, volgens welke de mens de kennis op zichzelf is gaan richten (de boom van de kennis van goed en kwaad) in plaats van op het Zijn (de boom van het leven). Zo bezien is de vorming van een Ik ingebed in een joods-christelijk-islamitische context van schuld en boetedoening. Het laatste, de boete, komt als onafwendbaar gevolg op het moment dat de mens zichzelf tot Ik verdicht en zo een tegenstandersmacht in het leven roept: het monotheïstische godsbeeld dat de hybris van het individuele Ik onvermijdelijk bestrijdt.

Wat is 'schuld'? Zij is etymologisch verwant aan het Oudnoorse 'skule', waarvan ook ons woord 'school' of 'scholing' is afgeleid. Wie verder kijkt, leest in 'skule' ook de verwantschap met het Engelse 'skull': het symbool van sterfelijkheid, als zijnde 'inkapseling van de geest'. Zo bezien is de schuld van de vorming van een ego een scholing door sterfelijkheid. Door de Monade of eeuwige godsvonk (het ene Zijn) steeds opnieuw aan te kleden met een ego of sterfelijk Ik, leren we onszelf uiteindelijk als eeuwig zijnde te kennen. We sterven steeds weer en worden opnieuw geboren, totdat we ons eeuwige Zelf hebben leren kennen. Tot die tijd stuwt het karmisch rad ons voort in de afwisseling van geboorte en dood.

Evolutie

Evolutie is de ontvouwing van steeds ruimere bewustzijnsstructuren die in staat zijn meer (gedissocieerde) energie tot informatie te (her)schikken, waardoor het ego – als middelpuntzoekende kracht – tot steeds hogere, meer omvattende toestanden van bewustzijn tracht te komen. Langs deze lijn van transcendentie geldt de wet van 'divergentie-convergentie'. Het ego kan pas naar een nieuwe bewustzijnsstructuur convergeren, als het eerst divergent allerlei richtingen in het energieveld heeft verkend. De

doorleefde levensbewegingen zetten energie om in informatie. Langs de weg van ervaring rijpt kennis tot doorleefde wijsheid, een andere weg is er niet.

Het kenmerk van de aanstaande tijd, die steeds meer onder de invloedssfeer van Waterman komt, is dat er een nieuwe collectieve bewustzijnsstructuur in de maak is waarvan 'vrijheid' de grondtoon is. Een grote groep mensen is eraan toe om in bewustzijn maximaal uit te dijnen, waarbij meer en meer mensen in staat zijn om contact te maken met de vormloze geest in hen. Dergelijke bewustzijnsstructuren zijn in het collectief bewustzijn voorbereid door grote geesten als Boeddha en Jezus. De vergissing van veel mensen is dat zij menen dat beiden een gebaand pad hebben vastgelegd. Zij hebben, ieder op een eigen wijze, richtingwijzers gegeven. Elke vorm van al te formele scholing (herinner je het verwantschap met 'skull' – dood), dogma of ideologie zal je per definitie niet naar het ene Zijn leiden. De toenemende invloed van Waterman zal de komende 140 jaar alles afbreken wat het vrij stromen van energie in de weg staat. De evolutie vereist dat alle verouderde structuren worden afgebroken, zodat de nieuw te vormen, zeer ruime bewustzijnsstructuur daadwerkelijk naar een transcendente bewustzijnstoestand zal leiden.

Je kunt eenvoudig nagaan wat dit betekent voor de huidige maatschappij. Over ruim honderd jaar zijn er geen multinationals meer die onze oceanen in een plastic soep veranderen, want het huidig hyperkapitalisme zal volledig ten onder gaan. Kerken, moskeeën en synagogen zullen tot ruïnes zijn vergaan, want in de vrije geest van homo aquarius is geen plaats voor nietszeggende godsbeelden. Diabolische politiek zal zichzelf hebben uitgemoord: links en rechts, progressief en conservatief zullen in hun kempfanengevecht elkaar volledig hebben uitgeput. In hun onderlinge strijd zullen de hoeders van de economie en de hoeders van de ecologie elkaar hebben opgeheven. Hoe de komende tijd zich zal ontvouwen, kun je best lezen in 'Aldus sprak Zarathustra' van Friedrich Nietzsche.

De koorddanser en de dwaas

Namen zijn informatievelden die de energie van hun drager prijs geven. 'Friedrich' hangt samen met onze naam 'Frederik', dat bestaat uit het Oudnoors 'rig' of 'koning' en 'vrede'. Merk op dat 'rig' ook in het Sanskriet is gekend ('Rig Veda'). Als bijnoot: het hoge noorden is, evenals de Indusvallei, een schatkamer van oude, zuiver bewaarde esoterie. De Scandinavische 'Edda' en de 'Upanishaden' vormen de zuiverste weerklanken van de eeuwige wijsheid. Maar dit is een ander verhaal.

Friedrich wilde in zijn laatste jaren als praktiserend filosoof de mens doordringen van de ultieme waarheid van het Niets (Nietz-sche). Geïnspireerd door de geest van Zarathustra wilde hij een einde maken aan elke inperking van denken en weten. In de geest van de oude Perzische cultuurperiode, geregeerd door de hoogstaande Zarathustra, heeft Friedrich Nietzsche de ultieme divergente beweging gemaakt die de koorddanser tijdens de transitie van een oud naar een nieuw tijdperk moet gaan.

De koorddanser schopt de oude, animale mens, verward door dogma's en consumentisme, van zich af als valse honden. In zijn 'Sturm und Drang' ontketent hij een beeldenstorm in geestelijke sferen en vernietigt hij godsbeelden ('God is dood'), burgerlijke schijnheiligheid, rationeel nihilisme en de teloorgang van het ware, goede en schone door onze monsterlijke materiële fixaties.

De koorddanser baant zich een weg naar de 'Übermensch', die geen veredeling is van Arisch narcisme, maar een personificatie van de homo aquarius. Deze zal, uiteindelijk, na een grootse divergente beweging de eigen natuur ontstegen zijn en zijn geest zodanig verruimd hebben dat hij een groter deel van het kosmisch web kan bevatten. Natuurlijk getuigt deze Icarusvlucht van overmoed en is zij gedoemd te mislukken! Geen denkgeest kan de geest van God bevatten, zoals Nietzsche onmiddellijk betoogt door het opvoeren van de nar die rondom de koorddanser wentelt. De dwaas, zoals afgebeeld op de eerste tarotkaart (zie hieronder), is de 'puer aeternis', het eeuwige, goddelijke kind dat de energie van de geest vertegenwoordigt: eeuwig vernieuwend en zichzelf nooit genoeg. De dwaas in de tarot (welke de naar buiten gedraaide, esoterische binnenkant van de Tora is, vandaar de omkering in de naam!) draagt de getalswaarde 0: de nog niet gemanifesteerde leegte, die toch, onvermijdelijk een eerste stap moet zetten om tot informatieveld te worden. De koorddanser en de narrige dwaas zijn als de dubbele helix van de gematerialiseerde geest. De nooit uitputtend gekende geest ver-dwaast de mens die op een hemels koord gedissocieerde energie via bewustwording in-formeert. De geest zal nooit volledig geformeerd kunnen worden. De nar sard ons en laat ons te pletter vallen, zoals de dwaas in de tarot in het vacuüm van de nog niet ervaren geest (energie) stapt om deze te beleven en tot informatie te verwerken.

De stuwning van de evolutie vereist dat er steeds nieuwe koorden gespannen worden en dwazen in de afgrond van de geest vallen. Niemand kan een dwaas bedwingen, want een dwaas is het aan zichzelf verplicht dat hij nieuwe denkbeelden, gevoelstonen en geestelijke idealen najaagt. Alleen zo kunnen knellende bewustzijnsstructuren en verstikkende conventies/convergenties opengereten worden. Ze moeten opengereten worden, om de gestolde, doodse energie te bevrijden, zodat zij naar haar aard weer leeg kan zijn en kan stromen. Dat de drang tot koorddansen in een offer eindigt is evident.

Aldus sprak Nietzsche

Nietzsche's eigen bewustzijnsstructuur kon de toevloed van energie niet verdragen en hij zakte na het channelen van de geest van Zarathustra in zijn stoel in het Avondland in elkaar.

Rudolf Steiner heeft de mystieke sleutel gegeven tot het tragisch lot van Nietzsche. Als exponent van de nieuwe tijd, maar tevens drager van de Germaanse (Westeuropese) denklijn moest Nietzsche ten gronde gaan. Want geen huidige Westerse wijsbegeerte kan tippen aan de hoge akkoorden die de dwaas in de nieuwe tijd zal aanslaan. Als vanaf 2160 de Waterman zijn/haar kelk vol nieuwe energie en heilige geest volledig over de dan levende mensen zal uitstorten, dan moet de mens over een nieuwe bewustzijnsstructuur

beschikken, met verruimde capaciteiten van geest (hersenen én hart). Anders zal hij de geestelijke tsunami niet kunnen in-formeren.

Het leven is een inwijding in een zich nooit prijsgevend mysterie. Het mysterie wil geen mysterie blijven en wil zichzelf steeds verder verkennen. Hiertoe worden steeds nieuwe paden van bewustwording gebaad. De huidige mens transcendeert zijn rationele (en bijgevolg relationele) geestelijke handicap door van homo sapiens sapiens tot homo aquarius te evolueren. Deze is mentaal hyperassociatief waardoor zijn bewustzijnsstructuur een groter deel van de micro- en macrokosmos kan omspannen. Hij vormt zijn supramentale visie op grote geestelijke hoogte, waar hij zijn koord spant. Natuurlijk zal ik te pletter storten. Mijn leven is een stageplek voor de praktijk van morgen. Dat is het lot van een pionier in een overgangstijd. Toch, ik stort liever te pletter dan dat ik indut in de luie stoel van een convergente, mens opetende consumptiemaatschappij.

© Sander Videler